

Yöneticilerin, Bir Kez Olsun, Filistin'i Yüzüstü Bırakmaktan "Utanç" Duymalarının Zamanı Gelmedi mi? Orduların, Damarlarındaki Kanı Kaynatıp Nusrete Sıçramalarının Zamanı Gelmedi mi?

Ey Müslümanlar! Bir yahudi askeri, bir çatışma sırasında esir alındı -evinden kaçırılmadı- ve yahudi varlığı yerinde oturmadı, onun için dünyayı ayağa kaldırıp bunu hayati bir mesele olarak algıladı. Erkeklerden, kadınlardan, yaşlılardan ve çocuklardan binlerce hapsedilmiş ve esir alınmış kardeşlerimiz var, dokunulamaz değerlerimiz ayaklar altına alınmış, mukaddesâtımıza, Rasulümüze ve Kitâbımıza hakâretler yağdırılmış, Yahudilerden ve sömürgecilerden gece-gündüz başlarımıza musîbetler boşaltılmış, tüm bunlar yaşanmış olmasına ve yaşanmakta olmasına rağmen, başımızdaki yöneticilerden hiçbiri, bunlardan herhangi birini yardıma lâıyk hayati mesele olarak görmemiş, hatta haklarında tek bir doğru söz bile söylememişlerdir! Bilakis her defasında "arabulucu" olarak hareket etmişler, ellerini kaldırıp o yahudi askerin evine sağ-sâlim dönmesi için yalvarmışlardır!

Filistin işgâlcisi Yahudi varlığı ise kendisini halkının koruyucusu ve maslahatlarının garantisi olarak görmekte, bu uğurda bıkmadan-usanmadan çalışmakta, her bir yahudinin çıkarını devletin çıkarı olarak algılamakta ve her birinin derdini dert edinmektedir. İşte bunun için tek bir yahudinin kaybolmasını hayati meselesi olarak görmekte, devletin tüm güçlerini onu bulmak için seferber etmektedir. Bizim topraklarımız üzerindeki devletlere gelince; bunlar kralların ve elitlerin devletleridir. Bir liderin başı ağrısa, devlet ayaklanıp onun için seferber olur. Yöneticiler rahat ve güven içinde oldukları sürece ülke mi satılmış, halkı mı perişan olmuş, hiç de önemli değildir! Önemli olan ülkeden ve halkından çok, despot devletlerin bekâsıdır. Yahudiler ile yapılan savaşlar (!) bunun en somut delilidir. Filistin ve çevresi işgâl edildiği, târumâr edildiği halde Müslümanların başındaki yöneticilerden hiçbiri bunu bir hezîmet olarak kabul etmemiştir. Çünkü yöneticiler zarar görmemiştir! Onlara göre, yöneticilere zarar veremedikleri sürece yahudiler zafer kazanmış olmazlar!

Ey Müslümanlar! Yöneticilerin, işledikleri bu kötülüklerden dolayı pişman olup utanç duymalarının zamanı gelmedi mi? Onlar ki çatışma sırasında esir alınmış işgâlcî bir askeri kurtarmak için Yahudiler ve Müslümanlar arasında "arabulucu" olmakta, ama aynı anda yahudilerin ellerinde bulunan binlerce esiri ve mahkûmu kurtarmak için kollarını bile kıpırdatmamakta, hele Filistin'i yahudilerden kurtarmayı hiç akıllarının ucuna dahi getirmemektedirler! Orduların, damarlarındaki kanları kaynatıp Filistin'in ve halkının imdâdına koşmalarının, tören geçitlerinde karşılara geçen yöneticileri selâmlamak yerine, iki güzel neticeden biri [ya Şehâdet ya Zafer] için yanıp tutuşmalarının zamanı gelmedi mi? Bu ordular, yahudilerin Filistin'deki cürümlerini, dokunulamaz değerlerimizi nasıl çiğnediklerini mukâddes mekânlarımızı nasıl kirlettiklerini hatırlamazlar mı? Bu ordular, tertemiz toprakların fâtihterin kanlarıyla sulandığını, mücâhidlerin atlarının ayağının tozunun değmediği veya Şehidlerin kanlarının bulanmadığı tek bir karış kalmadığını hatırlamazlar mı? Bu ordular, bu yöneticilerin yahudiler ile ne entrikalar çevirdiklerini, cürümlerine nasıl da sessiz kaldıklarını, bu Kerîm Ümmetin samimi evlatlarını nasıl da ezdiklerini hatırlamazlar mı? Sonra yahudileri paralarla, silahlarla ve hatta uşaklarla destekleyen Amerika liderliğindeki Sömürgeci Kâfirlere nasıl da boyun büktüklerini hatırlamazlar mı? Ki o Sömürgeci Kâfirler topraklarımızdaki çıkarlarının, yalnızca bu yöneticilerin "himâyesi" sayesinde güven ve güvenlik ile korunmasından dolayı kendilerini huzur ve rahatlık içinde hissederler. Tüm bunlardan sonra, bu yöneticilerin, bir kez olsun, Filistin'i yüzüstü bırakmaktan "utanç" duymalarının zamanı artık gelmedi mi?

Ey Müslümanlar! Denilir ki: "*Her işte bir hayır vardır.*" Bu işte de böyle oldu. Zîra asker hâdisesi, şu iki faydaya neden oldu: Birincisi: Gerçek bir çatışmaya dönüşmek üzere olan örgütler arası mücâdele durdu. Asker hâdisesi bir ara verilmesine yol açtı ve biz bunun bir ara olarak kalmayıp nihâî olarak sona ermesini ümit ediyoruz. İkincisi ve daha önemlisi: Asker hâdisesi, Devlet Başkanı 'Abbas ile Başbakan Heniye arasındaki basın toplantısını iptal etti. Zîra orada, Esirler Vesikası'nı onayladıklarını duyuracaklardı. Oysa bu vesika, Filistin'de iki devletin onaylanmasını içeriyordu. Biri, 1948 toprakları üzerinde yahudilerin devleti ve diğeri de 1967 toprakları üzerinde veya 1967 topraklarının parçaları üzerinde Filistin halkının devleti! Bu, gerçekten öldürücü darbedir, keşke bilselerdi! Muhakkak ki Filistin, ikiye parçalanmayı asla kabul etmeyecektir. Zîra burası, hem Diyâr-ul İslâm'ın en önemli parçalarından biridir hem de mübârek bir İslâmî beldedir. Onun tek karışından bile vazgeçmek büyük bir cürümdür, üzerinde pazarlık yapmak apaçık huyânettir. Çünkü halkıyla ve toprağıyla Filistin'in tamamı, Müslümanların emânetidir:

Ey îman edenler! Allah'a ve Rasul'e huyânet etmeyin! (Sonra) bile bile kendi emânetlerinize huyânet etmiş olursunuz. [el-Enfâl 27]